

miniPORADNIK SIERPIEŃ 2022 R.

Ktoś udostępnił w sieci ośmieszający Cię filmik?

Sprawdź co możesz zrobić!

Udostępnienie w sieci ośmieszającego Cię filmiku, bez Twojej zgody, jest działaniem bezprawnym. W razie naruszenia Twojego wizerunku lub czci, osobie uprawnionej przysługuje szereg określonych roszczeń. Przede wszystkim możesz podjąć działania na drodze postępowania cywilnego, bądź karnego.

POSTĘPOWANIE CYWILNE

Wizerunek i cześć podlega ochronie prawnej w ramach ochrony dóbr osobistych. Zgodnie z art. 23 kodeksu cywilnego: „Dobra osobiste człowieka, jak w szczególności zdrowie, wolność, cześć, swoboda sumienia, nazwisko lub pseudonim, wizerunek, tajemnica korespondencji, nietykalność mieszkania, twórczość naukowa, artystyczna, wynalazcza i racjonalizatorska, pozostają pod ochroną prawa cywilnego niezależnie od ochrony przewidzianej w innych przepisach.”

Za naruszenie dóbr osobistych przysługuje szereg roszczeń, na podstawie art. 24 kodeksu cywilnego cyt.:

„§ 1. Ten, czyje dobro osobiste zostaje zagrożone cudzym działaniem, może żądać **zaniechania tego działania (1)**, chyba że nie jest ono bezprawne. W razie dokonanego naruszenia może on także **żądać, ażeby osoba, która dopuściła się naruszenia, dopełniła czynności potrzebnych do usunięcia jego skutków (2)**, w szczególności ażeby złożyła oświadczenie odpowiedniej treści i w odpowiedniej formie. Na zasadach przewidzianych w kodeksie może on również żądać **zadośćuczynienia pieniężnego (3)** lub **zapłaty odpowiedniej sumy pieniężnej (4)** na wskazany cel społeczny.

§ 2. Jeżeli wskutek naruszenia dobra osobistego została wyrządzona szkoda majątkowa, **poszkodowany może żądać jej naprawienia na zasadach ogólnych (5)**.

§ 3. Przepisy powyższe nie uchybiają uprawnieniom przewidzianym w innych przepisach, w szczególności w prawie autorskim oraz w prawie wynalazczym.”

Należy jednak pamiętać, że samo bezprawne rozpowszechnienie wizerunku lub czei nie uzasadnia automatycznie zasądzenia odszkodowania lub zadośćuczynienia pieniężnego, gdyż osoba uprawniona musi wykazać, że wskutek tego doznała krzywdy albo poniosła jakąś szkodę majątkową. O wysokości ewentualnego zadośćuczynienia zasądzanego przez sąd decyduje szereg różnego rodzaju okoliczności.

POSTĘPOWANIE KARNE

Oprócz dochodzenia swoich roszczeń w ramach wystąpienia przeciwko sprawcy z powództwem cywilnym, możliwym jest również zainicjowanie postępowania karnego - złożenia zawiadomienia na Policję o możliwości popełnienia przestępstwa, jeśli czyn sprawcy wypełnia znamiona przestępstwa.

Czyn sprawcy może zostać zakwalifikowany jako przestępstwo zniesławienia (art. 212 k.k.) lub zniewagi (216 k.k.)

Art. 216. [Zniewaga]

§ 1. Kto znieważa inną osobę w jej obecności albo choćby pod jej nieobecność, lecz publicznie lub w zamiarze, aby zniewaga do osoby tej dotarła, podlega grzywnie albo karze ograniczenia wolności.

§ 2. Kto znieważa inną osobę za pomocą środków masowego komunikowania, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.

§ 3. Jeżeli zniewagę wywołało wyzywające zachowanie się pokrzywdzonego albo jeżeli pokrzywdzony odpowiedział naruszeniem nietykalności cielesnej lub zniewagą wzajemną, sąd może odstąpić od wymierzenia kary.

§ 4. W razie skazania za przestępstwo określone w § 2 sąd może orzec nawiązkę na rzecz pokrzywdzonego, Polskiego Czerwonego Krzyża albo na inny cel społeczny wskazany przez pokrzywdzonego.

§ 5. Ściganie odbywa się z oskarżenia prywatnego.

Art. 212. [Zniesławienie]

§ 1. Kto pomawia inną osobę, grupę osób, instytucję, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej o takie postępowanie lub właściwości, które mogą poniżyć ją w opinii publicznej lub narazić na utratę zaufania potrzebnego dla danego stanowiska, zawodu lub rodzaju działalności, podlega grzywnie albo karze ograniczenia wolności.

§ 2. Jeżeli sprawca dopuszcza się czynu określonego w § 1 za pomocą środków masowego komunikowania, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.

§ 3. W razie skazania za przestępstwo określone w § 1 lub 2 sąd może orzec nawiązkę na rzecz pokrzywdzonego, Polskiego Czerwonego Krzyża albo na inny cel społeczny wskazany przez pokrzywdzonego.

§ 4. Ściganie przestępstwa określonego w § 1 lub 2 odbywa się z oskarżenia prywatnego.